

Este mai fericit să dai decât să primești

Mai mult decât un cadou de crăciun Este mai fericit să dai decât să primești

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 8.9

2 Corinteni 8.9: Deoarece cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos, că El, bogat fiind, S-a făcut sărac pentru voi, ca, prin sărăcia Lui, voi să fiți îmbogățiți.
Citește tot capitolul.

Introducere

Știm cu toții, că adevăratul sentiment de crăciun este „nu să primești, ci să dai”. Experiența noastră dovedește că este realmente mai mare bucurie să dai daruri de crăciun, decât tu însuși să primești (căci aceasta este experiența noastră?). Cu toate acestea darurile noastre arată deseori că nu sunt un dar. Pe de o parte în mod normal ele nu ne costă mult și pe de altă parte de cele mai multe ori nu satisfac adevăratele nevoi ale celui care le primește. Dar dăruirea adevărată este altceva – ea merge *mai departe*. Cât de departe? Dăruirea merge așa de departe, până unde începe să-l doară pe cel care dăruiește, și ajută cu adevărat pe cel care primește darul. Ai dăruit tu în ultimul timp în felul acesta?

Fundalul capitolului 8

În capitolul 8 al celei de-a doua epistolă către Corinteni găsim șapte principii ale dărniciiei. Fundalul și contextul acestui capitol este următorul: Adunarea din Ierusalim era în timpul acela în mari nevoi. Apostolul Pavel a colectat în călătoriile lui misionare în diferite adunări din ținutul Mării Mediterane pentru creștinii din Ierusalim. Adunările din Macedonia (partea de nord a Greciei de astăzi) au dăruit deosebit de generos (2 Corinteni 8.1,2). Acum Pavel îndemna insistent pe creștinii din Corint (centru Greciei de astăzi) să urmeze exemplul creștinilor macedoneni și să întregescă strângerea de ajutoare, pe care ei au început-o cu un an în urmă (2 Corinteni 8.6,10,11,24). În mesajul lui Pavel adresat corintenilor se întâlnesc șapte principii. Ele cer să se dea nu numai bani, ci ele se referă la toate domeniile: timpul nostru, darurile noastre, averea noastră. Tot ce se poate da se poate încadra în una din aceste trei categorii. Dumnezeu a inclus aceste șapte principii în Cuvântul Său, pentru ca creștinii să devină creștini care dăruie.

Să te dai pe tine însuși

Primul principiu, pe care vrem să-l studiem, este baza pentru toate celelalte. În primul rând dăruiește-te pe tine însuși (2 Corinteni 8.5). Macedonenii s-au dat mai întâi pe ei înșiși și apoi au dat averile lor. Dacă mă ascund înapoia darului meu, atunci nu este o dăruire reală. În cele din urmă Domnul Isus nu are nevoie de mine și de averea mea. El ar putea face ca banii să crească în copaci și ar putea pune pe îngeri să lucreze! Dar El mă vrea *pe mine!* Aceasta este decisiv. Observă direcția, în care noi trebuie să ne dăm pe noi înșine: „Domnului și nouă” (2 Corinteni 8.5). Unii creștini gândesc că ei atunci se dau pe ei înșiși când fug și trăiesc izolați

Este mai fericit să dai decât să primești

„în dedicare Domnului”.- Nicidecum! Verticala („Domnului”) trebuie să includă orizontala („nouă”). Aici pe pământ suntem confrunțați cu oameni care au nevoi. Aceasta este „prin voia lui Dumnezeu” (2 Corinteni 8.5).

A da înseamnă să aduci jertfe

Un alt principiu este: Dă o jertfă (2 Corinteni 8.3). Macedonenii nu au dat surplusul lor sau ce era în plus la sfârșitul lunii! 2 Corinteni 8.2 ne arată că acești creștini erau săraci și stăteau sub apăsare. Ei au început și dăruiau și acum în mijlocul problemelor lor și cu toată sărăcia lor. Ei au dăruit până când cu adevărat a durut! Contribuția noastră minoră de cinci euro sau o oră pe săptămână trece pe lângă acest principiu divin. Cât de departe merge acest principiu al jertfei? Următoarele două principii ne prezintă liniile directoare.

Să dai totul – dar cum?

Dă după modelul Domnului nostru (2 Corinteni 8.9). Cât de mult a dat Domnul Isus? Totul! Și nu a dat pentru prietenii Lui: El Și-a dat întreaga viață pentru vrăjmașii Săi, pentru aceia ca tine și ca mine. De ce? Pentru ca „prin sărăcia Lui să devenim bogați”!

Dar cum să dai totul? Să vindem totul, să trăim într-o locuință sărăcăcioasă îmbrăcați în pantaloni vechi și un pulover? Aceasta nu poate fi reacția cea mai rea la acest principiu și unii sunt chemați să trăiască așa. Însă Sfânta Scriptură este întotdeauna echilibrată. Găsim aceasta în versetele din 2 Corinteni 8.13-15: dă după potrivire. Cu toate că macedonenii nu erau bogați, ei aveau mai mult decât creștinii de atunci din Ierusalim, și era corect să năzuiască după potrivire. Țelul nu era ca creștinii din Ierusalim să aibă parte de ușurare, iar ei să aibă parte de apăsare (2 Corinteni 8.13). Era vorba de potrivire. Dacă vedem pe alții, că au nevoi mai mari decât noi, atunci ar trebui să începem să întreprindem ceva pentru echilibru. Ceva nu este în ordine, dacă noi trăim comozi, în timp ce alții suferă! Să lăudăm pe Dumnezeu pentru organizațiile creștine care au pe inimă nevoile de bază ale oamenilor din lumea întreagă. Ar trebui să susținem cu dărnicie aceste lucrări.

Comunism ascuns?

Dar acest principiu al egalității nu este el comunism indirect? Nu! 2 Corinteni 8.15 previne acest gând. El este un citat din Vechiul Testament (Exodul 16.18) cu privire la mana. Să citim istorisirea, cum Dumnezeu a aprovizionat în chip minunat poporul Său cu hrană, și ne devine clar că prin aceasta a fost creată egalitate, măsurată după nevoi, și nu după cantitate. Comunismul năzuiește după egalitate, dar într-un fel, că fiecare primește aceeași cantitate. Dăruirea creștină năzuiește să împlinească nevoile. Versetul 15 învață de asemenea ceva cu privire la egalitatea în a dăruii. Este ceva, cu care noi creștinii avem de luptat, și este dur. Noi nu trebuie să avem *mai mult* decât este necesar. Este destul să fie împlinite nevoile noastre, da! Conturi la bancă cu mulți bani, nu! Ar trebui să ne preocupăm înaintea Domnului cu înclinațiile noastre și cu aprovizionarea noastră.

Este mai fericit să dai decât să primești

Să dai de bună voie

Al cincilea principiu îl vedem în 2 Corinteni 8.12: Dă bucuros. Dorința de a da este accentuată și în 2 Corinteni 2.3,4,8. Vedem aici și că Pavel *nu le-a poruncit* să dea. Dăruirea trebuia să aibă loc în chip desăvârșit *de bună voie*, ca dovadă a adevăratei lor dragoste creștine (2 Corinteni 8.8). Macedonenii au dat pe deplin de bună voie. De fapt au rugat pe Pavel pentru privilegiul de a ajuta pe frații și surorile din Ierusalim. Ce exemplu pentru corinteni! Ce mesaj pentru noi!

Dă, ce ai!

În versetul 12 se mai găsește un alt principiu: *dă, ce ai*. Aspectul aici este, că Domnul nu așteaptă ca noi să dăm ce nu avem, ci ceea ce avem. Ai posibilitatea să lucrezi cu copiii (sau cu tinerii sau în orele de studiu biblic)? Cât de multe din aceste posibilități le dăm Domnului, și câte rămân neutilizate, subdezvoltate sau reținute pe nedrept? Ai tu timp să vorbești cu colegii tăi de lucru (sau vecinii)? Cât timp folosim noi pentru a încerca să prezentăm acestor oameni dragostea lui Hristos, și cât timp se folosește pentru discuții superficiale? Aceste șase principii pot fi rezumate cam așa: Domnul nu Se uită atât de mult la ceea ce noi dăm, ci la ceea ce lăsăm nefolosit!

Dorința de a da nu este suficientă

Pentru ultimul principiu citim 2 Corinteni 8.11: realizează dăruirea. Dorința de a da nu este suficientă. Este necesară planificarea conștientă a timpului, a darurilor și banilor, care apoi vor fi folosiți. Corinteni nu erau de înfrânat în intențiile lor bune, ei voiau să definitiveze planul lor. Mulți dintre noi au planuri bune și dorința de a da. Putem spune: „Atunci, dă-i drumul!” Dar noi niciodată nu luăm hârtia și creionul în mână să planificăm conștient cât vrem să „jertfim” din timpul, în care privim la televizor sau citim reviste, în loc să ne dedicăm lucrării Domnului. Dăruirea creștină nu se realizează prin simpla dorință. Trebuie să acționăm după un plan.

Încheiere

Acestea sunt deci unele puține principii dintr-un singur capitol din Cuvântul lui Dumnezeu referitor la tema „dărnici”. Sunt și altele, dar cu siguranță aceste principii sunt suficiente, ca să iei hârtie și creion și să planifici ce și cât de mult dăm. Probabil sfârșitul anului și începutul anului nou este tocmai momentul potrivit pentru a face aceasta. Până atunci vrem să ne rugăm, ca Domnul Isus să ne deschidă ochii pentru a vedea unde noi putem satisface nevoile cu timpul nostru, cu darurile noastre și cu averea noastră. Apoi vrem să planificăm cum putem da – de bună voie și ca jertfă. Da, adevărata dărnici este mai mult decât un cadou obișnuit de crăciun.

Titlul original: „Christian Giving is More Than Christmas Giving“

Sursa: www.growingchristians.org